ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΛΕΞΙΝ ΤΟΥ κ. ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ

Τί λεγει ὁ ἴδιος ὁ κ. Χρονόπουλος. Καὶ μία ἐπιστολὴ τοῦ κ. Γερ. Μαστρογιαννοπούλου

Ὁ κ. Σ. Κολαΐτης στὸν «Ἑθνικὸν Κῆρυκα» τῆς περασμένης Κυριακῆς, κρίνοντας τὴν προ 15 ἡμερῶν ὁμιλίαν μου στὴ Διακίδειο, μοῦ καταλογίζει ὑπερμετρον πεσσιμισμό. Καὶ κάτι κι' ἄλλο: "Ὅτι ἀρνήθηκα τὴν ὕπαρξη ἰδανικῶν, ἐνῶ δὲν ἰσχυρίσθην τέτοιο πρᾶγμα. Ἀπ' ἐναντίας ἐτονισα τὴν ὕπαρξη τοῦ ἰδανικοῦ τῆς ἐλευθερίας, τῆς δημοκρατίας, τῆς εἰρήνης, ἀδιάφορο ἂν διεψευσθησαν αὐτὰ τὰ ἰδανικὰ πολλὲς φορές.

«Δὲν κατώρθωσα» λέει, «νὰ πείσω τὸ ἀκροατήριό μου κι' αἴτία γι' αὐτὸ στάθηκε ὁ πεσσιμισμός μου». Μ' ἄλλους λόγους θὰ ἔπειθα τὸ ἀκροατήριο ἂν εἶχα τὸ εὐέλικτο τσαρλατάνου. Ναχω δηλαδὴ τὶς τσέπες μου γεμάτες πικραγκουρὲς καὶ μια μπουχάλα μὲ κίτρινο ὑγρό!

Διέφυγε φαίνεται τοῦ κ. Κολαΐτη ὅτι σὲ καθὲ διαπίστωσή μου «ἀρρώστειας» διαφαίνεται ὁ τρόπος ἀντιμετωπίσεως τοῦ κινδύνου. Διότι ἐμεῖς εἰμαστε οἱ «ἄρρωστοι» καὶ οἱ «γιατροι» τοῦ ἑαυτοῦ μας. Γιατὶ ὅταν ἡ καθηγήτρια ζητάει ἀπὸ τὴ μαμὰ νὰ μὴν ἐπιτρέπη στὴν κορούλα της, νὰ γυρίζη τὴν νύκτα κι' ἡ μαμὰ καπνίζοντας σφυρίζει τὸ «μιὰ ζωὴ τὴν ἔχομε κι' ἂν δὲν τὴ γλεντήσουμε» τὸ φάρμακο γιὰ μαμὰ καὶ κόρη εἶναι μιὰ ἀρεμένη σανίδα.

"Οταν ἐπισημαίνη κανεὶς μιὰ ὡρισμένη κατάσταση, ὡμά, χωρὶς σιρόπια, ξενίζει κάπως, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἄσκοπη. Ἡ ἀνησυχία συμβαδίζει μὲ τὴν ἀπαισιοδοξία, γιατὶ αὐτὸς ποὺ ἀνησυχεῖ δὲν λησμονεῖ, πὼς ἡ ἀνθρώπινη φύση δὲν ἀλλάζει εὔκολα. Ἀκόμη κι' ὅτι ὁ δρόμος τῆς ἀλλαγῆς εἶναι μακρυνὸς κι' ἐπίπονος. Ἀπόδειξη, ὅτι μ' ὅλες τὶς συμφορὲς οἱ λαοὶ εἶμαστε στὴν ἴδια μοιρολατρικὴ ἀπελπισία, ποὺ εἴμαστε στὸ 1939. Καὶ τότε εἴχαμε δύο παρατάξεις μὲ τὸ χέρι στὴ σκανδάλη καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δέ.

Χρειάζεται λοιπὸν καὶ ἡ διαπίστωση γιὰ νὰ συνειδητοποιήσωμε ὅτι εἴμαστε «ἄρρωστοι» ὅπως μᾶς λέει ὁ κ. Κολαΐτης κι' ὁ φίλος του.

Δὲν ξέρω ἂν στὴ φτωχὴ μου ὁμιλία κατώρθωσα νὰ δώσω ἔστω καὶ ἀμυδρὴ ἰδέα τῆς «ἀρρώστειας». "Αλλωστε «ἀπὸ πολλοὺς κι' ἀπὸ καιροὺς ὅλα ἦσαν εἰπωμένα» ὅπως λέει ὁ ποιητής. Τὰ εἶπον κι' ἄλλοι, ἀσφαλῶς καλλίτερα ἀπὸ μένα κάθένας μὲ τὸ δικό του τρόπο. Δηλαδὴ ὅτι ζοῦμε σὲ μιὰ ἐποχή, ποὺ δὲν δικαιολογεῖται, κατόπιν τόσων θυσιῶν, ἀπὸ ὅλους τοὺς λαούς, τόση ἀγωνία, τόση ψυχικὴ φθορὰ καὶ ἐξαθλίωση, τόση ἀπάθεια καὶ μοιρολατρεία καὶ καταπίεση τῶν μικρῶν ἀπὸ τοὺς μεγάλους λαούς, πολιτικὴ καὶ οἰκονομική.

Νομίζω κάνουν λάθος ὁ κ. Κολαΐτης καὶ ὁ φίλος του ὅτι αἰ διαπιστώση δὲν εἶναι ἔργο δύσκολο οὔτε ἔχει ἀξία, ἂν δὲν δίνομε λύσεις». Ἐγὼ δὲν ἐζήτησα τὴν κουλούρα γιὰ διαπιστώσεις, διαφωνῶ ὅμως ὡς πρὸς τὴν ἀξία τῆς διαπιστώσεως ἑστω κι' ἀπαισιόδοξα δοσμένη γιατὶ δὲν ἔχει νόημα ἡ αἰσιοδοξία τοῦ τυφλοῦ, ὅτι θὰ ἰσοπεδώθοῦν οἱ γκρεμοὶ γιὰ νὰ ἐαδίση ἀπερίσπαστος. Οὔτε τοῦ πεινασμένου ὅτι ὡς ἐκ θαύματος, καὶ γιὰ χάρη του, θὰ γίνουν οἱ πέτρες καρβέλια.

Καλὰ εἶναι τὰ παραμύθια, τέρπουν τόσο πολύ. Ἀλλὰ κι' ἡ καλόπιστη ἄρνηση ἔχει τὴ θέση της κι' ἄς μὴν εἶναι ὀπτιμιστὴς ὁ ἀρνητής.

"Αν δὲν ἀμφισθήτουσε κάποιος ὅτι ὁ Δίας ἐγεμιζε τὴν σακκούλα του μὲ κεραυνοὺς γιὰ νὰ διασκεδάζη, παίζοντας φουτ—μπὰλ μ' ἀνθρώπους καὶ ζῶα, θὰ εἴμαστε ἀκομη ἀφροι. Εὕρεση ὅμως κάποιος.... ἀσεβής νὰ τὸ ἀμφισβητήση. Βλεπετε οἱ λαοὶ στὴ νηπιακὴ τους ἡλικία ἐκοιμόσαν μὲ τὸ μῦθο τοῦ μπαμπούλα. Στὴν ἐφηβικὴ τους πῆραν περισσότερο θάρρος καὶ στὴν ὡριμη ἀρχισε νὰ διαλύεται τὸ σκοτάδι, ποὺ τρέφει τὸ μῦθο.

Δὲν σκοπεύω νὰ ἐπανέλθω, ὅπως θὰ ἤθελε ὁ κ. Κολαΐτης, γιὰ νὰ ὁλοκληρώσω τὴ διάλεξη μου, μὲ δεύτερη μεστὴ καταπραϋντικὸν. Δυστυχως δὲ διαθέτω ματζούνια, τονωτικὰ καὶ καταπλάσματα. Εἶναι τόσοι ἄλλοι ποὺ τὰ σερδίρουν κασημεριῶς.

Θακουγα ὅμως καὶ θὰ τὸ θεωρήσω τιμή μου νὰ μὲ ἀντικρούση κάποιος ἀπὸ τὸ ἴδιο Βῆμα. Τὰ χειρόγραφά μου εἶναι στὴ διάθεσή του. Καὶ γιατὶ ὁ κάποιος νὰ μὴν εἶναι ὁ κ. Κολαΐτης;

Π. Α. ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

Πρὸς τὸν συνεργάτη μα; κ. Σ. Κολαΐτην ἀπεστάλη ἡ κάτωθι ἐπιστολή:

Φίλε κ. Κολαΐτη,

Στὴν ἐπιφυλλίδα σας τῆς περασμένης Δευτέρας, μὲ χαρὰ εἶδα νὰ ἀσχολῆσθε μὲ τὴ διάλεξη τοῦ κ. Χρονοπούλου ποὺ ἔγινε στα Λαϊκὰ Ἀναγνωστήρια καὶ στὴ Διακίδειο Σχολή, μὲ θέμα αὐπάρχουν ἰδανικὰ στὴν ἐποχὴ μας;»

Τὸ ὅτι καταπιαστατήκατε μ' ἕνα τόσο σοβαρὸ θέμα, δείχνει πως οἱ νέοι ἄνθρωποι ἔχουν ὅλη τὴ διάθεση νὰ συλλάβουν τὰ μηνύματα τοῦ καιροῦ τους, νὰ περάσουν στοὺς χώρους τῆς καθαρῆς διανόησης, ν' ἀναλάβουν ἀκέραιες τὶς εὐθύνες τους καὶ νὰ περάσουν ἀπ' τὰ δρια τοῦ προβληματισμοῦ, στοὺς τόπους τῆς πραγμάτωσης. "Οσο κι' ἂν ἔχουμε τὶς ἐπιφυλάξεις μας γύρω ἀπὸ τὶς διαπιστώσεις τοῦ κ. Χρονόπουλου, δὲν μποροῦμε, παρὰ νὰ συγχαροῦμε τὸ διανοητὴ γιὰ τὸ κουράγιο ποὺ ἔχει— γιατὶ χρειάζεται πολὺ κουράγιο— νὰ ἀσχολῆται μὲ τέτοια θέματα.

Μὲ βρίσκετε ἀπόλυτα σύμφωνο στὶς ἀντιρρήσεις σας σχετικὰ μὲ τὴν ἀπαισιοδοξία τοῦ ὁμιλητὴ καὶ ὀπωσδήποτε δὲν συμφωνῶ μὲ τὴν ἄποψη ποὺ ὑποστήριξε καὶ στὶς δύο ὁμιλίες του, ὅτι δηλαδὴ, στὴν ἐποχή μας δὲν ὑπάρχουν ἰδανικὰ ἢ κι' ἂν ὑπάρχουν αὐτὰ δὲν τὰ ζοῦν ἔντονα οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι.

Ἀπὸ τὴ μελέτη τῆς ἱστορίας καὶ τῆς φιλοσοφίας, τῆς ἐπιστήμης γενικώτερα καὶ τῆς τέχνης, θγάζουμε τὸ δίδαγμα πὼς ἡ ἐποχὴ μας, πὼς οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι καὶ ὄχι τὰ ἀνθρωποειδὴ ποὺ στὴν κάθε ἐποχὴ δηλώνουν τὴν παρουσία τους, εἶναι πιὸ γιομάτοι ἀπὸ ἰδανικά.

Ἡ ἐποχὴ τῶν Λούνικ καὶ τῶν Πρωτοπόρων, ἡ ἐποχὴ τῆς σὲ παγκόσμια κλίμακα ἀφυπνίσεως τῶν σκλάβων λαῶν, ἡ ἐποχὴ τῆς ἀκόρεστης λαχτάρας τῶν ἀνθρώπων γιὰ εἰρήνη, δὲν μπορεῖ, παρὰ πάντα ἀπαισιόδοξο δραματιστὴ, νὰ εἶναι στείρα ἰδανικῶν.

Ἔχουμε ἰδανικά. Ὑπάρχουν ἰδανικὰ στὴν ἐποχὴ μας. Ὑπάρχουν τόσα, ὅσα δὲν ὑπῆρχαν στὴν ἐποχὴ τῶν χιλιάδων δούλων τῆς Ἀθήνας τοῦ Περικλῆ, ὅσα δὲν ὑπῆρχαν στὴ Ρώμη μὲ τὰ θρυλικὰ της ἱπποδρόμια, στὴν ἐποχὴ τῶν δικαίων κριτῶν τῆς ἱερῆς ἐξετάσεως, στὴν ἐποχὴ τῶν ΕΣ—ΕΣ, ποὺ δὲν εἶναι πιὰ δική μας ἐποχή. Σήμερα οἱ λαοὶ βρήκανε τὸ δρόμο τους, σήμερα γιὰ τοὺς λαοὺς ἕνας σκοπὸς ὑπάρχει, ὁ ὑψηλότερος σκοπὸς τῆς ἀνθρώπινης βούλησης, τὸ ἰδανικό.

Οἱ ἀφανιστὲς τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν, στὴν τελευταία πολεμικὴ περιπέτεια ἀφάνισαν ἑκατομμύρια ἀνθρώπινες ὑπάρξεις, δὲν μπόρεσαν ὅμως ν' ἀνακόψουν τὴν ἔφεση τ' ἀνθρώπου γιὰ ἕνα καλλίτερο αὔριον.

Ἐρωτῶ, λοιπόν, ὅπως καὶ σεῖς, τὸν κ. Χρονόπουλο. Ἐὰν δὲν ὑπάρχουν ἰδανικὰ ἢ ἐὰν ὑπάρχουν καὶ δὲν ἀποβλέπουν ἢ καλλίτερα καὶ δὲν προσβλέπουν εἰς αὐτὰ οἱ ἄνθρωποι ποιός φταίει; Τί θὰ κάνουμε; Πῶς θὰ βροῦμε τὸ δρόμο μας;

«Τὸν μὲν γὰρ διαφθείροντα ἐξεύρω, ὡς φής, καὶ κατηγορεῖς. Τὸν δὲ δὴ βελτίους ποιοῦντα ἴδῃ εἰπὲ καὶ μήνυσον αὐτοῖς, τίς ἐστίν».

Φιλικώτατα

Γ. ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Μικρὰ νέα

Παρ' ὅλον ὅτι ὁ Μάρτιος ἐμίσασε, δὲν ἐννοεῖ ἀκόμη νὰ ἀλλάξη καὶ νὰ μας χαρίση λίγες ἀσυννέφιαστες ἡμέρες.

—Ὅπως δὲ δείχνουν τὰ πράγματα, καὶ κατὰ τὴν γνώμην τῶν λεγομένων «εἰδικῶν», ἔτσι θὰ διαρρεύσουν καὶ οἱ ὑπόλοιπες ἡμέρες του.

—Αὐτὸ βεβαίως, δὲν ἐμποδίζει τὸ θηλυκόκοσμο, νὰ ξεφυλλίζη πυρετωδῶς τὰ φιγουρίνια καὶ νὰ προετοιμάζεται γιὰ τὴν ἀνοιξιάτικη μόδα.

—Οὔτε καὶ τοὺς ἐρασιτέχνες ψαράδες, οἱ ὁποῖοι καραδοκοῦντες λίγη καιρικὴ καλωσύνη καὶ παρὰ τὴν νυχτερινὴ ὐγρασία, συνεχῶς πληθύνονται γύρω ἀπὸ τὸ φανάρι τοῦ Μώλου.

—Ὅπως ἀνεκοίνωσε τελευταῖα τὸ ἰταλικὸ ἰνστιτοῦτο στατιστικῶν μελετῶν, οἱ Ἰταλοὶ πέρασαν «ἀκούοντας» εἰς τ ὀτηλέφωνο, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ 1959, περισσότερο ἀπὸ 14 αἰῶνες, ἤτοι 744 ἑκατομμύρια λεπτὰ ἢ 1415 χρόνια.

—Σύμφωνα μὲ μία στατιστικὴ ποὺ ἔγινε προσφάτως, γύρω ἀπὸ τὴν ἐγκληματικότητα στὴν Γαλλία, ἀποδεικνύεται ὅτι γίνεται μιὰ κλοπὴ κάθε δυὸ ὧρες, ἕνας φόνος κάθε τέσσερες ὧρες καὶ ἕνας βιασμὸς κάθε ὀκτὼ ὧρες.

—Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς εἶναι μᾶλλον χαμηλός, ἀν λάβωμε ὑπ' ὄψει μας, ὅτι στὴν Ἀμερικὴ γίνεται κλοπὴ κάθε 26 λεπτά, ἕνας φόνος κάθε σαράντα λεπτὰ καὶ ἕνας βιασμὸς κάθε τριάντα λεπτά.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

ΠΑΤΡΩΝ

«Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ»

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὴν 21ην Ἀπριλίου ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11—12 ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Νοσοκομείου καὶ ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ, ἐνεργηθήσεται τακτικὸς δημόσιος διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀνάθειξιν ἐργαλάδου τῶν κάτωθι εἰδῶν:

ωογδ77

1) Πεντήκοντα (50) ζευγῶν ὑποδημάτων Νοσοκόμων.

2) Πεντήκοντα (50) ζευγῶν ὑποδημάτων καθαριστριῶν.

3) Ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180) ζευγῶν ἐμβάδων (παντουφλῶν) ἀσθενῶν.

"Οροι διακηρύξεως ὡς καὶ πᾶσα λεπτομερὴς πληροφορία κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας εἰς τὸ Λογιστήριον τοῦ Ἱδρύματος.

Ἐν Πάτραι τῇ 19)3)1960.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου

Β. Θ. ΡΟΥΦΟΣ

Τὰ ἐργατικὰ προβλήματα

ΕΞΥΓΙΑΝΣΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ

Τὰ γνωστὰ ἐπεισόδια ποὺ συνέθησαν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ΓΣΕΕ τὴν μεσημβρίαν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἀπεκάλυψαν καθαρὰ τὴν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν παρακμὴν ποὺ ἐμφανίζει τὸ συνδικαλιστικὸν ἐργατικὸ κίνημα εἰς τὴν χώραν μας. Δυστυχῶς ἡ ἀδιαφορία τῶν 800.000 περίπου ἐργατοϋπαλλήλων πρὸς τὶς ἐπαγγελματικὲς των ὀργανώσεις καὶ διὰ τὴν λύσιν τῶν τόσων ζωτικῶν προβλημάτων ποὺ τοὺς ἀπασχολεῖ εἶναι ἐγκληματική. Εἰς ὅλας τὰς χώρας ὁ συνδικαλισμὸς εἶναι ὁ φορεὺς κάθε κοινωνικῆς πολιτικῆς διὰ τὴν προστασίαν τοῦ ἐργαζομένου. Εἰς τὴν χώραν μας τὸ συνδικαλιστικὸν κίνημα κατέστη κίνημα ὡρισμένων μόνον συνδικαλιστικῶν στελεχῶν μὲ σκοπὸν ὄχι τὴν ἠρωϊκὴν διάθεσιν, αὐτοθυσίαν αἰ ἀγωνιστικὴν προσπάθειαν διὰ τὴν λύσιν τῶν τόσων ζωτικῶν προβλημάτων τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως, ἀλλὰ τὴν διαχείρισιν τῶν προσωπικῶν παροχῶν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους πρὸς τὰ ἐργατικὰ στελέχη. Τὴν στήλη αὐτὴ ἀπησχόλησα καὶ ἄλλοτε μὲ ἄρθρον εἰς τὸ ὁποῖον καλοῦσα τὴν ἐργατικὴν ἡγεσίαν πρὸς ἐνοποίησιν καὶ νὰ παραμερίση φιλοδοξίας, ὀφίτσια καὶ σφάλματα, «ὁ ἀναμάρτητος πρῶτος τὸν λίθο βαλέτω».

Ἡ ἐνιαία ἐμφάνισις τῆς συνδικαλιστικῆς ἡγεσίας τῆς χώρας μας εἶναι ἐπιθεβλημένη γιατὶ ἡ ἐργατοϋπαλληλικὴ τάξις μας σήμερον διέρχεται τὴν μεγαλυτέραν καμπὴν τῶν ζωτικῶν προβλημάτων της. Ἡ ἐνοποίησις θὰ ἔχη ὡς ἀποτέλεσμα τὸ διώξιμο τῆς σαπίλας καὶ τὸ ἄνοιγμα τοῦ δρόμου νὰ περάσουν εἰς τὴν ἡγεσίαν νέοι οἱ ὁποῖοι μὲ τὸ ἄτρωτον ἠθικὸν ἀναστημά των, μὲ τὴν αὐτοθυσίαν καὶ τὴν ἀγωνιστικὴν των προσπάθειαν θὰ γίνουν οἱ μεγαλύτεροι συντελεσταὶ τῆς ἐνοποιήσεως τῶν μεγάλων ἐργατοϋπαλληλικῶν προβλημάτων ποὺ ἀπασχολοῦν εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχήν μας τὴν τάξιν αὐτήν. Τὰ τελευταῖα ἀποτελέσματα τῶν ἀρχαιρεσιῶν διαφόρων σωματείων ἀπέδειξαν ὅτι τείνουν οἱ ἠγήτορες τῆς συνδικαλιστικῆς ἡγεσίας νὰ μεινουν μὲ τὰς σφραγίδας μόνον διότι ἡ ἐργατικὴ δύναμις εὑρίσκεται εἰς χειρας αὐτῶν ποὺ ἐξελέγησαν καὶ ποὺ εἶναι καὶ οἱ πραγματικοὶ ἐκπρόσωποι τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

Μετὰ τὶς παραπάνω διαπιστώσεις εἶναι καθῆκον τῆς κυβερνήσεως καὶ καλεῖται αὕτη νὰ δώση μιὰ θετικὴ ἐξυπηρέτησι εἰς τὴν ἐργατοϋπαλληλικὴν τάξιν διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος τῆς χώρας μας.

Τὸ «διαίρει καὶ βασίλευε, πρέπει κάποτε νὰ σταματήση. Γιὰ νὰ δῆ καὶ ὁ ἐργατοϋπαλληλικὸς κόσμος τῆς χώρας μας τὴν πραγματικὴ του συνδικαλιστικὴ ἡγεσία, ἡ ὁποία, μὲ γνώμονα τὸ συμφέρον καὶ μόνον τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως, θὰ ἄβιδση τὸν δρόμο τὸν ἠθικόν, τὸν ἄτρωτον τὸν νόμιμον διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν αἰτημάτων της.

Θὰ εἶναι ἡ ἡγεσία ἐκείνη ποὺ δὲν θὰ ἐπαιτεῖ, ἀλλὰ θὰ μάχεται. Ὁ ἀείμνηστος καθηγητὴς Βαρβαρέσος εἰς τὴν ἔκθεσίν του πρὸς τὴν κυβέρνησιν Πλαστήρα ἀσχολούμενος μὲ τὸ ἐργατικὸν ζήτημα ἔγραφε: «Εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ συνδικαλιστικὸν κίνημα δὲν εἶναι ἀκόμη ἐπαρκῶς ἀνεπτυγμένον ἢ δὲ ἐργατικὴ ἡγεσία πολλάκις ἀρκεῖται εἰ ςτὸ νὰ ἀπευθύνεται εἰς τὸ Κράτος διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν αἰτημάτων τῶν ἐργατῶν ὡς ἐὰν τὸ Κράτος ἦτο ἐργοδότης καὶ ὡς ἐὰν ἦτο δυνατὸν ἡ βελτίωσις τῆς θέσεως τῶν ἐργατῶν δι' ἁπλῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων».

Καὶ ὡς πρῶτον ἄμεσον μέτρον ποὺ πρέπει νὰ λάβη ἡ κυβέρνησις εἶναι

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

Βιβλιοκριτική

ΣΑΙΝΤ ΤΖΩΝ ΠΕΡΣ: «Καὶ σεῖς, θάλασσες.....» (ποιήματα)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΑΚΗ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗ

Τοῦ κ. Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Σ' ὅλα τὰ γραφτὰ τοῦ κ. Τάκη Βαρβιτσιώτη, εἴτε ποιητικὰ εἶναι αὐτά, εἴτε μεταφράσεις, ὑπάρχει ἕνα ἰδιαίτερο χαρακτηριστικὸ ποὺ σπάνια τὸ συναντᾶμε στὰ λογοτεχνικὰ κείμενα τοῦ καιροῦ μας: Εἶνε ἡ ἀπεριόριστη δύναμη τοῦ ποιητὴ ποὺ κατορθώνει νὰ ἀπομονώνει τὴν οὐσία τῶν πραγμάτων καὶ μέσα σ' αὐτὴ νὰ βρισκει τὴ βαθύτερη ὁμορφιὰ τοῦ κόσμου μας.

Τοῦτη τὴν ὁμορφιὰ νοιώθω πάντα πολὺ κοντά μου, ζεστή, ἀληθινή, παρηγορητική, σὰν διαβάζω στιχους τοῦ ξεχωριστοῦ Θεσσαλονικιώτη ποιητή. Καὶ τὸ ἴδιο μπορῶ καὶ τωρα ποὺ μπροστά μου ἔχω τὶς μεταφράσεις του πάνω σὲ ποιητικὰ κείμενα τοῦ μεγάλου Γάλλου ποιητὴ τῆς ἐποχῆς μας Σαίντ—Τζὼν Περς. Ἡ ἴδια συγκίνηση, ἡ ἴδια γοητεία, ἡ ἴδια αἰσθητικὴ πληροφορία ποὺ περιβάλλει πάντοτε τὴ γνήσια ποιητικὴ δημιουργία.

Εἶμαι ἀπὸ κείνους—καὶ τὸ ἔχω τονίσει αὐτὸ πολλὲς φορὲς—ποὺ πιστεύουν ὅτι ἡ λογοτεχνικὴ μετάφραση εἶνε μιὰ δεύτερη δημιουργία, ὅταν μάλιστα τὸ κείμενο ποὺ μεταφέρεται ἀπ' τὴ μιὰ γλῶσσα στὴν ἄλλη ἀπαιτεῖ ἰδιαίτερη αἰσθητικὴ φροντίδα, συνοχὴ εἰκόνων καὶ ἐννοιῶν καὶ περίτεχνη σύνθεση μορφῆς καὶ περιεχομένου. Τότε ὁ μεταφραστὴς ξαναπλάθει στὴ γλῶσσα του τὸ πρωτότυπο καὶ δίνει κι' αὐτὸς τὸ μέτρο τῆς ἀξιωσύνης του σὰν λογοτέχνης, ποὺ ἔχει τὴν ἀνάγκη τῆς κριτικῆς. Γιὰ τοῦτο ἀκριβῶς τὸ λόγο οἱ καλύτερες μεταφράσεις ξένων κειμένων ποὺ ὑπάρχουν στὴν ἑλληνικὴ γραμματολογία ἔγιναν ἀπ' τοὺς πιὸ ἄξιους λογοτέχνες μας.

"Ὑστερα, ὁ λογοτέχνης ποὺ θὰ καταπιαστεῖ μὲ τὴ μετάφραση ἑνὸς ξένου ποιητὴ ἢ πεζογράφου, εἶνε καὶ κάπως ἀπαραίτητο νὰ ἔχει «συγγένεια κλίματος» μ' αὐτόν. Κι' αὐτὸς ἀκριβῶς εἶνε ὁ σπουδαιότερος λόγος ποὺ ἡ μετάφραση ποιητικῶν κειμένων τοῦ Σαίν—Τζὼν Περς ἀπ' τὸν κ. Τάκη Βαρβιτσιώτη φέρνει τὴ σφραγίδα τοῦ ἀκέραιου πνευματικοῦ μόχθου. Ὁ δικὸς μας ποιητὴς μὲ τὴν αἰσθητική του καλλιέργεια, τὴν ποιητική του εὐαισθησία, τὴ γνώση καὶ τὸν προσανατολισμό του στὶς σύγχρονες ἀναζητήσεις τῆς ποίησης, πῆρε στὰ χέρια του τὰ γραφτὰ τοῦ ἄλλου ξένου ποιητὴ καὶ τοὺς ἔδωσε τὴν ἐκφραστικὴ μουσικότητα τῆς ἑλληνικῆς γλῶσσας. Ἀγάπησε πολὺ τὰ γραφτὰ αὐτά, βρῆκε μέσα τους τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του καὶ τὰ ἐπεξεργάστηκε μὲ μόχθο, μὲ ὑπομονή, μὲ συνέπεια "Οπως ἔγινε μὲ τὸ Μῆτσο Παπανικολάου ποὺ μᾶς μετάφρασε τὸ Μιλός καὶ μὲ τὸ Γ. Σεφέρη ποὺ μᾶς ἔδωσε τὸν Ἔλιοτ. Μεταφράσεις ποὺ μᾶς γοητεύουν, ποὺ μᾶς συναρπάζουν.

Ὁ κ. Τάκης Βαρβιτσιώτης, πέρα ἀπ' τὸ καθαρὰ μεταφραστικό του ἔργο, μᾶς δίνει στὸ βιβλίο του καὶ δύο σημειώματα γιὰ τὸν Σαίν—Τζὼν Πέρς, ἕνα βιογραφικὸ κι' ἕνα βιβλιογραφικό, πολὺ ἐνδιαφέροντα γιὰ τὴ γνωριμιά τοῦ ξένου ποιητή. Ὁ εἰσαγωγικὸς του πρόλογος, ἄλλωστε, καταπιάνεται μὲ γενικώτερα προβλήματα τῆς Τέχνης κι' ἀποτελεῖ καὶ μιὰ ἐξομολόγηση τοῦ κ. Βαρβιτσιώτη πάνω στὶς πεποιθήσεις του γιὰ τὶς βαθύτερες ἐπιδιώξεις τῆς ποίησης. Ἀξιόλογο σημείωμα ποὺ, μαζὶ μὲ τ' ἄλλα, φανερώνει καὶ βαθειὰ γνώση τῆς παγκόσμιας λογοτεχνίας.

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΜΟΔΕΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ - ΡΑΠΤΙΚΗΣ

ΒΑΣΩΣ ΛΑΓΑΡΗ-ΜΕΡΕΜΕΤΗ

Ἄρτι ἀφιχθείσης ἐκ Παρισίων

Καναχάρη 96 — ΠΑΤΡΑΙ — Τηλ. 34—00

Προτιμήσατε μας καὶ στὸ ντύσιμό σας δὲν θὰ ὑστερῆτε ἀπὸ τὶς εἰκόνες ποὺ βλέπετε στὰ πιὸ καλὰ Φιγουρίνια.

ΠΩΛΟΥΜΕΝ κρεμμύδι πατρῶν τῶν τελευταίων μοντέλλων ποὺ ἐπέδειξαν οἱ Παρισινοὶ Οἶκοι διὰ φορέματα, τογιὲρ, παλτὰ εἰς ὅλα τὰ μεγέθη.

Ἀναλαμβάνεται τὴν ἐκμάθησιν γεωμετρικῆς—κοπτικῆς, ἐντὸς διμήνου, κατὰ τὸ νεώτερον σύστημα τῶν Παρισινῶν Σχολῶν.

ΠΡΟΣΛΑΜΒΑΝΩΜΕΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΤΡΟΦΟΥΣ

ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ

ΑΝΤΛΗΤΙΚΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ

Ἠλεκτροκινητήρων — Βενζινο-μηχανῶν

ΓΙΡΕΚΑ

Μεγάλη παρακαταθήκη ὅλων τῶν τύπων

Εὐθ. Κ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΑΙΖΩΝΟΣ 99 · Τηλ. 46-72 · ΠΑΤΡΑΙ (Ἐναντὶ Τραπέζης Ἐμπορ. Πίστεως)

ΣΧΟΛΗ ΣΩΦΕΡ

Κολοκοτώνη 34 (Γκαράζ)

Τηλέφωνον 23—45 Πάτραι

ΑΤΜΟΠΛΟΊΑ ΚΑΒΟΥΝΙΔΟΥ Α. Ε.

Δ)π «Γλάρος»

Δευτέραν μεσονύκτιον δι' Ἰθάκην, Σάμην, Ἀγίαν Εὐφημίαν, Φισκάρδο, Βασιλικήν, Μεγανήσι, Νυβρί, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν Παξούς, Κέρκυραν. Ἐπιστροφὴ μέσω ἰδίων ποσεγγίσεων.

Τετάρτην 10.30 νυκτερινὴν διὰ Πειραιά.

Πέμπτην 11 1)2 νυκτερινὴν δι' Ἀστακόν, Κάλαμον, Μύτικα, Ζαβέρδαν, Λευκάδα, Πρέβεζα.

Πρακτορεῖον Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων 5

Ἰω. Ἀθανασοπούλου Τηλ. 32—35

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΑΔΕΛΦΩΝ Σ. ΤΥΠΑΛΔΟΥ

ΑΓΓΕΛΙΚΑ

Τὸ μόνον πλοῖον ποὺ ἐπὶ δεκαετίαν συνεχῶς ΧΕΙΜΩΝΑ — ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ καὶ χωρὶς ποτὲ νὰ καθυστερήση, ἐκτελεῖ τὸ δρομολόγιον ΚΡΗΤΗΣ — ΠΑΤΡΩΝ — ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΥ.

Ἑκάστην Τρίτην μεσονύκτιον ΣΑΜΗΝ — ΙΘΑΚΗΝ — ΚΕΡΚΥΡΑΝ — ΒΡΙΝΔΥΣΙΟΝ.

Ἑκάστην Παρασκευὴν 10.30 μ. μ. διὰ ΠΕΙΡΑΙΑ, ΧΑΝΙΑ, ΡΕΘΥΜΝΟΝ, ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ

Πρακτορεῖον ΙΩΑΝΝΟΥ ΙΓΓΛΕΣΗ

Τηλέφ. 21 — 51

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ

Ἔναρξις νέων Τμημάτων ἀρχαρίων καὶ προκεχωρημένων

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ - ΚΟΡΙΝΘΟΥ 221

ΤΑ ΚΟΝΤΑ & ΣΤΕΝΑ

ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

ΜΑΚΡΑΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΦΑΡΔΑΙΝΟΥΝ ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΑΛΗΦΘΕΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΣΤΟ ΔΕΡΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Γεροκωστοπούλου 27

SIMCA ÉTOILE

Μοντέλλο 1960

Μὲ Εἰσφορὰ 15.000

9 ἵππων . 4 θυρῶν. ἐλαστικὰ 560×14

Κατανάλωσις 240 χιλ. τὸ δοχεῖον.

5 ταχυτήτων 140 χιλ. ὡριαίως

Πολυτελοῦς ἐμφανίσεως

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ

ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 93α τηλ. 41-28

ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΝΕΡΑ ΠΛΑΤΥΣΤΟΜΟΥ

ΤΑ ΜΟΝΑ ΠΟΥ ΘΕ